

тето заболяло, а жената тжй отслабнала, че не могла да работи. Тя дошла при мъжа си и му казала:

—Ияма вече храна нито за тебе, нито за нас. Наверно, всички ще измрем от глад. О, защо се по-лакомихме за злато!

Лжва чул всичко това и така злорадствал, че почнал гржмко да се смее. Когато се смеел, той раз-творил уста, и жадния човек успял да извади ржката си.

Те били доволни, че напущали тая местност, де-то ги постигна голяма беда, и се отбили пак при бра-та. Сжжалил се малкия брат, и им дал пари да си купят кжща. Там се заселил жестокосжрдечния брат сжс семейството си.

А по-малкия брат с невестата и майка си живе-ли доволни в имението си и често си спомняли за камения лжв, който им направил такава добрина.

Превел: *Т. Дашков.*

Теменужка.

Цветенце красиво
Гуши се в листеца,
И, сякаш, свенливо
Крие си цветеча.

Теменужка дива —
Всички го наричат,
Колкото се скрива,
Повече обичат.

Ек. Манчева.

